

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

10. An etiam illis qui præ vi morbi confiteri non possunt, sed tantum tundunt pectus, vel similia signa pœnitentiæ præseferunt?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Eccles. 9.

potest, quia nec ipse scire potest, an sit in gratia: *Nemo (a) enim scit, an amore cap edio dignus sit.*

R. Ad excusationem pastorum cum reliquis circumstantiis, quas posuimus initio huius capituli, sufficere certitudinem morale quam habere potest probus & vigilans circa gregem suum pastor.

QVÆSTIO X.

An etiam illis, qui præ vi morbi confiteri non possunt, sed tantum tundunt pectus, vel similia signa pœnitentiæ præ se ferunt?

Quæstionis explicatio.

Est hic casus frequentissimus, propter infinita huius mortalis vitæ accidētia, quibus homines omni tempore subiiciuntur, sed præsertim tempore pestis, quæ morbus est acutissimus, repente omnem linguæ & reliquorum membrorum usum eripiens: Quæritur idcirco, si pastor intelligit peste infectum sic affectum esse, ut nullo modo possit confiteri, quamvis det aliqua signa pœnitentiæ, an teneatur illum accedere, & sacramentaliter absolueret, an vero illo casu à ministracione excusetur?

Responsio

Responsio.

Tenetur accedere, & sacramentaliter
 absolvere sub conditione tacita vel ex-
 pressa, videlicet, si hæc explicatio peccato-
 rum est sufficiens materia pœnitentiæ: hæc
 assertio est D. (a) Thomæ, (b) Paludani, (c)
 Anthonini, (d) Ruardi, & aliorum, quæ tu-
 tior est in praxi, quam altera contraria, quæ
 est (e) Soti & (f) Nauarri. Ratio illorum est,
 quia *in necessariis ad salutem, tutior pars est se-*
quenda, sed sacramentum pœnitentiæ, sicut
 & baptismi est necessarium necessitate fi-
 nis, saltem in voto, & potest morienti et-
 iam in re esse necessarium, supposito, quod
 de facto habeat tantum attritionem, quæ
 non sufficit sine sacramento, quod frequen-
 tissimum est: ergo tutius est in praxi dicere
 pastorem teneri illo casu peste infectum sa-
 cramentaliter absolvere saltem sub condi-
 tione. Deinde: *Certiori* (g) *periculo occurren-*
dum est, sed periculum irreuerentiæ sacra-
 menti, quod à Soto, Nauarro, & quibus-
 dam aliis hic timetur, cessat tum conditio-
 ne apposita, tum auctoritate Doctorum
 hanc sententiã defendentium; periculum
 autem damnationis aeternæ remanet si pe-
 ste infectus sacramentaliter non absolua-
 tur, & tantum attritionem habeat, vt fre-
 quentius præsumi debet, cum non ita faci-

a *Opusc. 85.*b *dist. 21. q. 2.*c *4. 2.*d *3 p. tit. 10.*e *2.*f *art. 3. con-*tra *Lutherū.*g *In 4. dist.*

18. q. 2.

f *In summa,*

c. 26. n. 27.

g *c. inuenis.*De *spons. &*c. *si quis. De*pœn. *dist. 7. in*

fine.

P s. leve:

le vera contritio habeatur ob Dei amorem super omnia: ergo cum hoc periculum sit certius, illi occurrere est tutius.

*a Sess. 14. de
pœnit. 6. 5.*

Dices: Concilium (a) Trident. asserit nõ sufficere cõfiteri peccata in genere, vt quis sacramentaliter absoluator, sed necessario confitenda esse in specie, & sigillatim, ergo excusatur pastor à ministratone in hoc casu,

R. Concilium loqui extra casum necessitatis, in qua sufficit signa pœnitentiæ ostendere saltem in ordine ad confessionem, sicut in eadem necessitate, secundum omnes, sufficit vnum peccatum cõfiteri, si nõ possit plura, etiamsi alias moriens haberet

*b c. peruenit.
De consuet. legem non habet.*

plurima adhuc confitenda, (b) *quia necessitas* Dices 2. In casu proposito deest materia proxima sacramenti pœnitentiæ, s. confessio peccatorum, illa enim signa doloris nõ magis manifestant peccatum, quam si non fieret, cum etiam sanctissimus vir possit talia signa doloris ostendere.

R. Negando antecedens; nec refert etiã sanctissimum posse facere illa signa contritionis, quia etiam sanctissimus habet peccatum veniale, quod est sufficiens materia confessionis, & in illa præsertim hora non fit illa doloris significatio, nisi ad manifestandum

frandum

standum aliquod peccatum, quod pungat conscientiam, & cuius remedium quærat per absolutionem, vt postea fiet manifestius.

Dices tertio: Potest contingere, vt illa signa non fiant animo pœnitendi & quærendi absolutionem.

R. Ideo adhiberi conditionem in absolutione, nec casus rarissimus tollit, quin moraliter sit probabile, mediis illis signis manifestari à moriente peccata ad finem quærendi absolutionem.

Dices postremo: Non sufficit ad absolutionem sacramentalem velle quempiam confiteri, nisi actu confiteatur, & se sponte subiiciat iudicandum sacerdoti; sed illa signa generalia ad summum ostédunt eum, qui illa dat, velle confiteri: ergo non potest sacramentaliter absolui.

R. Extra articulum mortis distingui confiteri & velle confiteri: secus in illo in quo voluntas confitendi, (quando non potest melius) est vera confessio. Et confirmatur, quia licet extra articulum mortis possit distingui voluntas efficax ab executione dilata, tamen in illo, cum executio non possit differri, voluntas efficax eo ipso

statim in executione
ponitur.

QVA.